

Henrik Henriques

Den 5. oktober 2011 mistede Det Udenrigspolitiske Selskab sin måske mest trofaste ven og støtte. Henrik Henriques var søn af den fremtrædende og højt respekterede fondsbørsvekslerer Carl Otto Henriques, som i 1946 var en af stifterne af Det Udenrigspolitiske Selskab og sad i bestyrelsen til kort før sin død i 1966.

Henrik Henriques blev som sin fars efterfølger femte generation i ledelsen af det gamle firma, og i 1968 blev han valgt ind i Det Udenrigspolitiske Selskabs bestyrelse og overtog så at sige også her sin fars plads. Bestyrelsen valgte ham ind forretningsudvalget, hvor han med sin brede internationale orientering og et nøgternt klarsyn deltog i udformningen Selskabets mødeprogram.

Da Udenrigsministeriet i 1988 forsøgte at presse Selskabet til at aflyse et aftalt møde, som ministeriet fandt diplomatisk ubekvemt, var han en af dem der uden tøven fastholdt, at hvis man gav efter for et sådant pres, kunne man lige så godt lukke og slukke.

Han ydede i al stilfærdighed en særlig indsats for at sikre Selskabets tidligere ofte vaklende økonomi. År efter år sørgede han for, at der fra en familiefond blev givet 20.000 kroner, og da han i 1994 var blevet 70, sørgede han for at fremtidssikre denne støtte med et kapitaltilskud fra fonden på en million kroner og nogle år senere yderligere 100.000 kroner. Dermed fik han sammen med ikke mindst Ole Lippmann spændt et sikkerhedsnet ud under Selskabet, som har givet det en handlefrihed, det ikke ellers ville have haft.

Da Henrik Henriques i april 2004 fyldte 80, fandt han det på sin plads at stille sin bestyrelsespost til rådighed. Til gengæld blev han af bestyrelsen udnævnt til æresmedlem som anerkendelse af hans indsats til Selskabets gavn i gennem 37 år. Interessen for Selskabet, dets medarbejdere, dets mødevirksomhed og dette tidsskrift fastholdt han til sin død syv år senere.

Klaus Carsten Pedersen